

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอ พัทลุงภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านที่ประกอบอาชีพการทอผ้า ไหมเพื่อการค้าในเขตอำเภอพัทลุงภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 89 คน จากนั้นผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามตรวจสอบ ความสมบูรณ์ แล้วประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และนำเสนอข้อมูลด้วย ตารางประกอบการบรรยายตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
f	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณาใน f -distribution
Df	แทน	ระดับความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
SS	แทน	ผลรวมของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean squares)

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ผลปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอ พัทลุงภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ร้อยละของอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้าน
ในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะคีรี
จังหวัดมหาสารคาม ที่มีอายุ และรายได้ แตกต่างกัน เกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะการทอผ้าไหมเพื่อการค้า วิเคราะห์จำนวนความถี่ความ
คิดเห็นของกลุ่มแม่บ้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 ต่ำกว่า 25 ปี	3	3.37
1.2 25 - 35 ปี	24	26.97
1.3 36-45 ปี	20	22.47
1.4 46-55 ปี	25	28.09
1.5 55 ปีขึ้นไป	17	19.10
รวม	89	100.00
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	40	44.94
2.2 มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	26	29.21
2.3 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	14	15.73
2.4 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	9	10.11
รวม	89	100.00
3. รายได้ต่อเดือน		
3.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท	21	23.60
3.2 5,001 - 10.000 บาท	26	29.21

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
3.3 10,001 - 15,000 บาท	6	6.74
3.4 15,001 - 20,000 บาท	17	19.11
3.5 20,001 - 25,000 บาท	15	16.85
3.6 มากกว่า 25,000 บาท	4	4.49
รวม	89	100.00

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 89 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 46 - 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.09 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 25 - 35 ปี คิดเป็น ร้อยละ 26.97 อายุระหว่าง 36 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.47 อายุ 55 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.10 และ อายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.37 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 44.94 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 29.21 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 15.73 และระดับอนุปริญญาหรือ เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 10.11 และ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.21 รองลงมาคือ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.60 รายได้ 15,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.11 รายได้ 20,001 - 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.85 รายได้ 10,001- 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.74 และรายได้มากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.49

ตอนที่ 2 ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอ
พัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้าน

2.1 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอ พัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้าน โดยรวม

ตารางที่ 5 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อ
การค้าของ กลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวม
จำแนกเป็นรายด้าน

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา (n = 89)					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1 ด้านการผลิต	5.49	19.73	26.22	38.96	9.60	2.68	0.84	ปานกลาง
2. ด้านการตลาด	13.21	32.84	35.89	18.24	0.32	3.38	0.94	ปานกลาง
รวม						3.03	0.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่ม
แม่บ้านในเขตอำเภอพัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.03$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เรียง
ตามลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการตลาด ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาคือ ด้านการผลิต
($\bar{X} = 2.68$)

ตารางที่ 6 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการผลิต จำแนกเป็น รายข้อ

ปัญหาการทอผ้าไหม ด้านการผลิต	ร้อยละของระดับปัญหา (n = 89)					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	19.10	21.30	27.00	32.60	2.27	1.12	น้อย
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	4.50	16.90	57.30	21.30	2.04	0.75	น้อย
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	30.30	32.60	16.90	20.20	-	3.73	1.11	มาก
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	18.00	47.20	28.10	6.70	-	3.76	0.83	มาก
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	12.40	20.20	56.20	11.20	2.34	0.84	น้อย
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	1.10	22.50	46.10	24.70	5.60	2.67	0.93	ปานกลาง
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	37.10	39.30	23.60	-	2.98	0.88	ปานกลาง
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ ยอมรับของตลาด	-	1.10	33.70	64.10	1.10	2.35	0.52	น้อย
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	1.10	13.50	70.80	14.60	2.01	0.57	น้อย
รวมด้านการผลิต						2.68	0.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอ พัทลุงภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการผลิต พบว่า โดยรวมมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหายุ่งยากในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X} = 3.76$) รองลงมาคือ เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X} = 3.73$) มีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 2.98$) รองลงมาคือ ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X} = 2.67$) และมีปัญหายุ่งยากในระดับน้อย จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ คุณภาพของผ้าไหมยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด ($\bar{X} = 2.35$) รองลงมาคือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X} = 2.34$) และ ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X} = 2.27$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 7 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหม
เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ด้านการตลาด จำแนกเป็นรายชื่อ

ปัญหาการทอผ้าไหม ด้านการตลาด	ร้อยละของระดับปัญหา (n =89)					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. มีคู่แข่งชั้นมาก	4.50	44.90	31.50	19.10	-	3.22	0.95	ปานกลาง
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	43.80	38.20	18.00	-	3.06	0.91	ปานกลาง
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	22.40	33.70	37.10	6.80	-	3.43	1.22	ปานกลาง
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	21.30	31.50	36.00	11.20	-	3.39	1.20	ปานกลาง
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้า คนกลางได้	2.20	30.60	38.60	28.60	-	3.04	0.87	ปานกลาง
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขาย จากหน่วยงานราชการ ที่เกี่ยวข้อง	2.20	28.10	28.10	33.70	-	3.07	0.89	ปานกลาง
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	21.30	39.30	23.70	15.70	-	3.66	0.99	มาก
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูด ลูกค้า	20.20	38.00	34.00	7.80	-	3.69	0.89	มาก
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	11.20	22.50	43.80	22.50	-	3.44	0.97	ปานกลาง
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	23.60	37.10	33.70	5.60	-	3.79	0.87	มาก
11. ไม่มีทักษะในการขาย	6.70	37.10	46.10	10.10	-	3.49	0.77	ปานกลาง
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรอง ราคากับพ่อค้าคนกลาง	1.10	11.20	47.30	39.30	1.10	2.72	0.72	ปานกลาง
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการ ขยายการผลิตผ้าไหม	10.10	22.50	33.70	30.30	3.40	3.17	1.08	ปานกลาง
14. ขาดความรู้ในการขยายตลาด	38.20	39.40	15.70	6.70	-	4.09	0.90	มาก
รวมด้านการตลาด						3.38	0.94	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด พบว่า โดยรวมมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=4.09$) รองลงมาคือ ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.79$) รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า ($\bar{X}=3.69$) และ การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี ($\bar{X}=3.66$) และมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 10 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรกคือ ไม่มีทักษะในการขาย ($\bar{X}=3.49$) รองลงมาคือ ไม่มีความรู้ในการหาตลาด ($\bar{X}=3.44$) และตลาดการขาย ผ้าไหมมีน้อย ($\bar{X}=3.43$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.2 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุต่ำกว่า
25 ปี ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหม
เพื่อการค้าของ กลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ตามความคิดเห็นของ กลุ่มแม่บ้านที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำแนกเป็นรายด้าน
และรายชื่อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	66.70	33.30	-	-	3.57	0.58	มาก
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	33.30	66.70	-	-	3.10	0.99	ปานกลาง
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	-	66.70	33.30	-	-	3.87	0.98	มาก
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	-	66.70	33.30	-	-	3.68	0.84	มาก
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	-	100	-	-	3.00	1.00	ปานกลาง
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	-	-	33.30	66.70	-	2.65	0.58	ปานกลาง
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	-	33.30	66.70	-	2.36	0.57	น้อย
8. คุณภาพของผ้าไหมยังไม่เป็น ที่ยอมรับของตลาด	-	-	33.30	66.70	-	2.43	0.58	น้อย
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	-	66.70	33.30	-	2.67	0.68	ปานกลาง
รวมด้านการผลิต						3.04	0.75	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งชันมาก	-	-	33.30	66.70	-	2.33	0.58	น้อย
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	-	33.30	66.70	-	2.33	0.58	น้อย
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	-	33.30	-	66.70	-	2.67	1.16	ปานกลาง
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	-	33.30	-	66.70	-	2.67	1.16	ปานกลาง
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้	-	-	33.30	66.70	-	2.33	0.58	น้อย
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	-	-	33.30	66.70	-	2.33	0.58	น้อย
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	-	33.30	33.30	33.30	-	3.00	1.00	ปานกลาง
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	-	33.30	66.70	-	-	3.33	0.58	ปานกลาง
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	-	33.30	66.70	-	-	2.67	1.16	ปานกลาง
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	-	33.30	66.70	-	-	3.33	0.58	ปานกลาง
11. ไม่มีทักษะในการขาย	-	33.30	33.30	33.30	-	3.00	1.00	ปานกลาง
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	-	-	33.30	66.70	-	2.33	0.58	น้อย
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	-	-	33.30	66.70	-	2.33	0.58	น้อย
14. ขาดความรู้ในการขยายตลาด	-	33.30	33.30	33.30	-	4.00	1.00	มาก
รวมด้านการตลาด						2.76	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=3.87$) รองลงมาคือ ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=3.68$) และ ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X}=3.57$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ขาดทักษะในการทอผ้าไหม ($\bar{X}=3.10$) รองลงมาคือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=3.00$) ขาดแรงงานช่วยในการผลิต ($\bar{X}=2.67$) และ ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=2.65$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ คุณภาพของผ้าไหมยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด ($\bar{X}=2.43$) รองลงมาคือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=2.36$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=4.00$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก ซึ่งมี ค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ข้อ คือ รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า ($\bar{X}=3.33$) ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.33$) รองลงมา การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี ($\bar{X}=3.00$) และ ไม่มีทักษะในการขาย ($\bar{X}=3.00$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 6 ข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันทุกข้อ 3 อันดับ คือ มีคู่แข่งจำนวนมาก ($\bar{X}=2.33$) ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า ($\bar{X}=2.33$) และ ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้ ($\bar{X}=2.33$)

2.3 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 25-35 ปี
ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหม
เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ตามความคิดเห็นของ กลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 25-35 ปี จำแนกเป็นรายด้าน
และรายข้อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	33.30	58.30	4.20	4.20	3.46	0.39	ปานกลาง
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	16.70	45.80	37.50	-	2.79	0.42	ปานกลาง
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	54.20	45.80	-	-	-	4.54	0.35	มากที่สุด
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	29.20	70.80	-	-	-	4.29	0.46	มาก
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	37.50	41.70	16.70	4.20	3.17	0.40	ปานกลาง
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	-	4.20	25.00	62.50	8.30	2.30	0.22	น้อย
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	25.00	33.30	41.70	-	2.83	0.58	ปานกลาง
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็น ที่ยอมรับของตลาด	-	4.20	50.00	45.80	-	2.54	0.59	ปานกลาง
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	4.20	20.80	70.80	4.20	2.25	0.30	น้อย
รวมด้านการผลิต						3.13	0.41	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งชันมาก	-	37.50	37.50	25.00	-	3.13	0.44	ปานกลาง
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	20.80	45.80	33.30	-	2.75	0.79	ปานกลาง
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	8.30	16.70	41.70	33.30	-	3.08	1.06	ปานกลาง
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	4.20	25.00	37.50	33.30	-	3.04	0.96	ปานกลาง
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้	-	12.50	50.00	37.50	-	2.75	0.68	ปานกลาง
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	-		100		-	3.00	1.00	ปานกลาง
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	4.20	33.30	37.50	25.00	-	3.21	0.42	ปานกลาง
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	-	37.50	50.00	12.50	-	3.25	0.68	ปานกลาง
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด			100		-	3.00	1.00	ปานกลาง
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	-	37.50	45.80	16.70	-	3.21	0.60	ปานกลาง
11. ไม่มีทักษะในการขาย		29.10	54.20	16.70	-	3.13	0.40	ปานกลาง
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	-	-	54.20	41.70	4.20	2.50	0.38	น้อย
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	8.30	25.00	37.50	29.20	-	3.25	0.82	ปานกลาง
14. ขาดความรู้ในการขายตลาด	16.70	45.80	25	12.50	-	3.67	0.71	มาก
รวมด้านการตลาด						3.07	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 25-35 ปี จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=4.54$) มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ คือ ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=4.29$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X}=3.46$) รองลงมาคือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=3.17$) ขาดการสนับสนุน จากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=2.83$) ขาดทักษะในการทอผ้าไหม ($\bar{X}=2.79$) และ คุณภาพของผ้าไหมยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด ($\bar{X}=2.54$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=2.30$) และขาดแรงงานช่วยในการผลิต ($\bar{X}=2.25$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=3.67$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรกซึ่งมี ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า ($\bar{X}=3.25$) ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม ($\bar{X}=3.25$) รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี ($\bar{X}=3.21$) และ ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.21$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง ($\bar{X}=2.50$)

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.4 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอ พัทลุงภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มี อายุ 36-45 ปี ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหม เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพัทลุงภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของ กลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 36-45 ปี จำแนกเป็นรายด้าน และรายชื่อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม	-	5.00	30.00	45.00	20.00	2.20	0.83	น้อย
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	-	5.00	80.00	15.00	1.90	0.45	น้อย
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	30.00	35.00	30.00	5.00	-	3.90	0.91	มาก
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	15.00	55.00	25.00	5.00	-	3.80	0.77	มาก
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	-	15.00	85.00	-	2.15	0.37	น้อย
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	-	10.00	20.00	65.00	5.00	2.35	0.75	น้อย
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	-	30.00	70.00	-	-	2.60	0.94	ปานกลาง
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด	-	5.00	30.00	65.00	5.00	2.25	0.55	น้อย
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	-	5.00	75.00	20.00	1.85	0.49	น้อย
รวมด้านการผลิต						2.56	0.67	ปานกลาง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งชันมาก	10.00	20.00	55.00	15.00	-	2.85	1.09	ปานกลาง
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	30.00	5.00	65.00	-	2.65	0.93	ปานกลาง
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	20.00	10.00	10.00	60.00	-	2.90	1.25	ปานกลาง
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	15.00	10.00	5.00	70.00	-	2.70	1.17	ปานกลาง
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้า คนกลางได้	-	20.00	25.00	55.00	-	2.65	0.81	ปานกลาง
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจาก หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	-	30.00	10.00	60.00	-	2.70	0.92	ปานกลาง
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	10.0	30.00	25.00	35.00	-	3.15	0.10	ปานกลาง
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูด ลูกค้า	10.00	20.00	50.00	20.00	-	3.20	0.89	ปานกลาง
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	5.00	25.00	35.00	35.00	-	3.20	0.92	ปานกลาง
10. ไม่มีความรู้ในการ ประชาสัมพันธ์	20.00	25.00	50.00	5.00	-	3.60	0.88	มาก
11. ไม่มีทักษะในการขาย	5.00	30.00	45.00	20.00	-	3.20	0.83	ปานกลาง
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรอง ราคากับพ่อค้าคนกลาง	-	25.00	10.00	65.00	-	2.70	0.88	ปานกลาง
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการ ขยายการผลิตผ้าไหม	10.00	20.00	15.00	50.00	5.00	2.80	1.15	ปานกลาง
14. ขาดความรู้ในการขายตลาด	25.00	45.00	20.00	10.00	-	3.85	0.93	มาก
รวมด้านการตลาด						3.01	0.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 36-45 ปี จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=3.90$) รองลงมาคือ ดัชนีทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=3.80$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=2.60$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=2.35$) รองลงมาคือ คุณภาพของผ้าไหมยังไม่เป็นที่ ยอมรับของตลาด ($\bar{X}=2.25$) และขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X}=2.20$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=3.85$) รองลงมาคือ ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.60$) และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 12 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรกซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า ($\bar{X}=3.20$) ไม่มีความรู้ในการหาตลาด ($\bar{X}=3.20$) และ ไม่มีทักษะในการขาย ($\bar{X}=3.20$)

2.5 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 46-55 ปี
ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อ
การค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตาม
ความคิดเห็นของ กลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 46-55 ปี จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	-	16.00	48.00	36.00	1.68	0.75	น้อย
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	-	-	72.00	28.00	1.72	0.46	น้อย
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	20.00	4.00	48.00	28.00	-	3.20	1.26	ปานกลาง
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	12.00	34.00	38.00	16.00	-	3.44	0.92	ปานกลาง
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	-	16.00	64.00	20.00	1.96	0.61	น้อย
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	4.00	36.00	20.00	32.00	8.00	2.96	1.10	ปานกลาง
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	16.00	28.00	56.00	-	3.28	0.98	ปานกลาง
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ ยอมรับของตลาด	-	-	40.00	60.00	-	2.40	0.89	น้อย
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	-	12.00	60.00	28.00	1.84	0.51	น้อย
รวมด้านผลิต						2.50	0.83	น้อย

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งชันมาก	4.00	8.00	56.00	32.00	-	3.32	0.70	ปานกลาง
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	8.00	64.00	28.00	-	3.36	0.91	ปานกลาง
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	-	36.00	32.00	32.00	-	3.72	1.28	มาก
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	-	36.00	40.00	24.00	28.00	3.76	1.23	มาก
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้	-	4.00	44.00	28.00	24.00	3.28	0.89	ปานกลาง
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	4.00	52.00	16.00	28.00	-	3.32	0.65	ปานกลาง
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	40.00	32.00	28.00	-	-	4.12	0.83	มาก
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	40.00	32.00	28.00	-	-	4.01	0.85	มาก
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	12.00	60.00	16.00	12.00	-	3.72	0.74	มาก
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	28.00	44.00	28.00	-	-	4.01	0.76	มาก
11. ไม่มีทักษะในการขาย	12.00	56.00	32.00	-	-	3.80	0.65	มาก
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	-	16.00	56.00	28.00	-	2.98	0.67	ปานกลาง
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	8.00	44.00	20.00	20.00	8.00	3.24	0.59	ปานกลาง
14. ขาดความรู้ในการขายตลาด	56.00	28.00	12.00	4.00	-	4.36	0.61	มาก
รวมด้านการตลาด						3.64	0.81	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 46 - 55 ปี จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=3.44$) รองลงมาคือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.28$) เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=3.20$) และสายที่ใช้ในการทอผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=2.96$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรกคือ คุณภาพของผ้าไหมยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด ($\bar{X}=2.40$) รองลงมาคือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=1.96$) และขาดแรงงานช่วยในการผลิต ($\bar{X}=1.84$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรกคือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=4.36$) รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี ($\bar{X}=4.12$) รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า ($\bar{X}=4.01$) และ ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=4.01$) และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า ($\bar{X}=3.36$) รองลงมาคือ มีคู่แข่งจำนวนมาก ($\bar{X}=3.32$) และไม่ได้รับการ ส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.32$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.6 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 55 ปี
ขึ้นไป ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า
ของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็น
ของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	-	-	29.40	70.60	1.29	0.47	น้อยที่สุด
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	-	-	47.10	52.90	1.47	0.51	น้อยที่สุด
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	17.60	5.90	47.10	29.40	-	3.12	1.05	ปานกลาง
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	17.60	11.80	64.70	5.90	-	3.18	0.87	ปานกลาง
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	-	5.90	70.60	23.50	1.82	0.53	น้อย
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	-	47.10	35.30	17.60	-	3.19	0.77	ปานกลาง
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	41.20	47.00	11.80	-	3.39	0.69	ปานกลาง
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ ยอมรับของตลาด	-	-	11.80	88.20	-	2.12	0.33	น้อย
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	-	5.90	88.20	5.90	2.21	0.35	น้อย
รวมด้านการผลิต						2.42	0.62	น้อย

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งเข้มมาก	5.90	76.40	11.80	5.90	-	3.82	0.64	มาก
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	70.60	23.50	5.90	-	3.65	0.61	มาก
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	-	29.40	64.70	5.90	-	4.18	0.73	มาก
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	29.40	52.90	11.80	5.90	-	4.06	0.83	มาก
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้	5.90	64.70	23.50	5.90	-	3.71	0.69	มาก
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	5.90	29.40	58.80	5.90	-	3.45	0.70	ปานกลาง
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	35.30	64.70	-	-	-	4.35	0.49	มาก
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	35.30	58.80	5.90	-	-	4.29	0.59	มาก
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	35.30	58.80	5.90	-	-	4.01	0.59	มาก
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	58.80	41.20	-	-	-	4.59	0.51	มากที่สุด
11. ไม่มีทักษะในการขาย	11.80	76.40	11.80	-	-	3.89	0.52	มาก
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	5.90	5.90	70.60	17.60	-	3.39	0.71	ปานกลาง
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	17.60	35.40	29.40	17.60	-	3.53	0.10	มาก
14. ขาดความรู้ในการขยายตลาด	58.80	41.20	-	-	-	4.51	0.59	มากที่สุด
รวมด้านการตลาด						3.96	0.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.39$) รองลงมาคือ สายที่ใช้ในการทอ ผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=3.19$) ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=3.18$) และ เส้นไหมมี ไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=3.12$) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ขาดแรงงานช่วยในการผลิต ($\bar{X}=2.21$) รองลงมาคือ คุณภาพของผ้าไหมยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด ($\bar{X}=2.12$) และ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=1.82$) และ ปัญหา อยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ขาดทักษะในการทอผ้าไหม ($\bar{X}=1.47$) รองลงมาคือ ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X}=1.29$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=4.59$) รองลงมาคือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=4.51$) มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 10 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี ($\bar{X}=4.35$) รองลงมาคือ รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า ($\bar{X}=4.29$) และ ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย ($\bar{X}=4.18$) และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.45$) รองลงมา คือ ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง ($\bar{X}=3.39$)

2.7 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ต่ำกว่า
5,000 บาท ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหม
เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำแนกเป็น
รายด้านและรายข้อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	9.50	-	28.60	61.90	1.57	0.93	น้อย
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	4.80	4.80	52.30	38.10	1.76	0.77	น้อย
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	9.50	4.80	28.60	57.10	-	2.67	0.97	ปานกลาง
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	4.80	14.30	71.40	9.50	-	3.14	0.66	ปานกลาง
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	4.80	19.00	47.60	28.60	2.00	0.84	น้อย
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	-	57.10	42.90	-	-	3.57	0.51	มาก
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	61.90	33.30	4.80	-	3.52	0.60	มาก
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ ยอมรับของตลาด	-	-	38.10	61.90	-	2.38	0.50	น้อย
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	-	-	81.00	19.00	1.81	0.40	น้อย
รวมด้านผลิต						2.49	0.68	น้อย

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งเข้มมาก	9.50	71.50	19.00	-	-	3.90	0.54	มาก
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	85.70	14.30	-	-	3.86	0.36	มาก
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	38.10	57.10	4.80	-	-	4.43	0.60	มาก
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	38.10	47.60	14.30	-	-	4.33	0.73	มาก
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้	-	57.10	38.10	4.80	-	3.52	0.60	มาก
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	9.50	52.40	38.10	-	-	3.71	0.64	มาก
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	47.60	52.40	-	-	-	4.48	0.51	มาก
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	42.90	57.10	-	-	-	4.43	0.51	มาก
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	23.80	71.40	4.80	-	-	4.19	0.51	มาก
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	47.60	52.40	-	-	-	4.48	0.51	มาก
11. ไม่มีทักษะในการขาย	9.50	90.50	-	-	-	4.10	0.30	มาก
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	4.80	19.00	71.40	4.80	-	3.24	0.63	ปานกลาง
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	23.80	47.60	14.30	14.30	-	3.81	0.98	มาก
14. ขาดความรู้ในการขยายตลาด	71.40	28.60	-	-	-	4.71	0.46	มากที่สุด
รวมด้านการตลาด						4.09	0.56	มาก

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=3.57$) รองลงมาคือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.52$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=3.14$) รองลงมาคือ เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=2.67$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ คุณภาพของผ้าไหมยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด ($\bar{X}=2.38$) รองลงมาคือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=2.00$) และ ขาดแรงงานช่วยในการผลิต ($\bar{X}=1.81$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=4.71$) มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 12 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี ($\bar{X}=4.48$) ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=4.48$) รองลงมาคือ ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย ($\bar{X}=4.43$) และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง ($\bar{X}=3.24$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.8 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้
5,001 - 10,000 บาท ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหม
เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท จำแนกเป็น
รายด้านและรายข้อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	26.90	11.60	19.30	42.30	2.23	1.28	น้อย
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	11.60	11.60	53.70	23.10	2.12	0.91	น้อย
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	11.60	42.20	23.10	23.10	-	3.73	1.25	มาก
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	-	34.60	26.90	26.90	11.60	3.69	1.01	มาก
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	23.10	19.20	50.00	7.70	2.58	0.95	ปานกลาง
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	3.80	30.80	42.30	23.10	-	3.15	0.83	ปานกลาง
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	57.70	38.50	3.80	-	3.54	0.58	มาก
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ ยอมรับของตลาด	-	-	57.70	42.30	-	2.58	0.50	ปานกลาง
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	3.80	15.50	61.50	19.20	2.04	0.72	น้อย
รวมด้านการผลิต						2.85	0.89	ปานกลาง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งชันมาก	7.70	69.30	19.20	3.80	-	3.81	0.63	มาก
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	73.10	26.90	-	-	3.83	0.45	มาก
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	34.60	57.70	7.70	-	-	4.27	0.60	มาก
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	26.90	61.60	7.70	3.80	-	4.12	0.71	มาก
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้	3.80	53.90	42.30	-	-	3.88	0.57	มาก
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	-	61.50	38.50	-	-	3.67	0.50	มาก
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	34.60	53.90	11.50	-	-	4.13	0.65	มาก
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	34.60	53.90	11.50	-	-	4.23	0.64	มาก
9. ไม่มีความรู้ในการการตลาด	15.40	76.90	7.70	-	-	4.08	0.48	มาก
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	38.50	53.80	7.70	-	-	4.31	0.62	มาก
11. ไม่มีทักษะในการขาย	15.40	69.20	15.40	-	-	3.98	0.57	มาก
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	-	19.20	73.10	7.70	-	3.12	0.52	ปานกลาง
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	11.50	50.00	38.50	-	-	3.73	0.67	มาก
14. ขาดความรู้ในการขยายตลาด	73.10	23.10	3.80	-	-	4.65	0.69	มากที่สุด
รวมด้านการตลาด						3.99	0.59	มาก

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=3.73$) รองลงมาคือ ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=3.69$) และขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.54$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=3.15$) รองลงมาคือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=2.58$) และคุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด ($\bar{X}=2.58$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับจาก ค่าเฉลี่ยมากไป คือ ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X}=2.23$) รองลงมาคือ ขาดทักษะในการทอผ้าไหม ($\bar{X}=2.12$) และขาดแรงงานช่วยในการผลิต ($\bar{X}=2.04$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=4.65$) มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 12 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=4.31$) รองลงมาคือ รูปแบบการขายไม่ดึงดูดลูกค้า ($\bar{X}=4.23$) และตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย ($\bar{X}=4.27$) และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง ($\bar{X}=3.12$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.9 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้
10,001 - 15,000 บาท ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหม
เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ตามความคิดเห็นของ กลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,001-15,000 บาท
จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	16.67	16.67	66.66	-	2.25	1.50	น้อย
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	-	33.33	50.00	16.67	2.25	0.96	น้อย
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	50.00	33.33	16.67	-	-	4.45	0.50	มาก
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	83.33	-	16.67	-	-	4.65	0.55	มากที่สุด
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	16.67	50.00	33.33	-	3.10	0.82	ปานกลาง
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	-	-	33.33	66.67	-	2.20	0.87	น้อย
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	66.67	33.33	-	-	3.50	1.01	ปานกลาง
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ ยอมรับของตลาด	-	-	16.67	50.00	33.33	2.25	0.50	น้อย
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	-	16.67	83.33	-	2.35	0.55	น้อย
รวมด้านการผลิต						3.00	0.81	ปานกลาง

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งจำนวนมาก	-	50.00	33.33	16.67	-	3.50	0.98	ปานกลาง
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	16.67	50.00	33.33	16.67	2.75	0.52	ปานกลาง
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	-	16.67	50.00	33.33	-	3.25	1.50	ปานกลาง
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	-	-	50.00	33.33	16.67	3.50	1.02	ปานกลาง
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้	-	16.67	66.66	16.67	-	3.95	0.82	มาก
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	-	16.67	16.67	50.00	16.67	3.30	0.96	ปานกลาง
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	16.67	-	66.66	16.67	-	3.52	0.99	มาก
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	-	-	66.66	33.33	-	3.73	0.54	มาก
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	-	16.67	66.66	-	16.67	3.75	0.96	มาก
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	-	50.00	33.33	16.67	-	3.65	0.97	มาก
11. ไม่มีทักษะในการขาย	16.67	16.67	50.00	16.67	-	3.51	0.70	มาก
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	-	16.67	33.33	33.33	16.67	2.75	0.75	ปานกลาง
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	-	33.33	50.00	16.67	-	4.05	0.55	มาก
14. ขาดความรู้ในการขยายตลาด	16.67	33.33	33.33	16.67	-	3.54	0.57	มาก
รวมด้านการตลาด						3.48	0.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=4.65$) มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=4.45$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.50$) รองลงมาคือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=3.10$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไป คือ ขาดแรงงานช่วยในการผลิต ($\bar{X}=2.35$) รองลงมาและมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X}=2.25$) ขาดทักษะในการทอผ้าไหม ($\bar{X}=2.25$) คุณภาพของผ้าไหมยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด ($\bar{X}=2.25$) และลายที่ใช้ในการทอผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=2.20$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม ($\bar{X}=4.05$) รองลงมาคือ ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้ ($\bar{X}=3.95$) และไม่มีความรู้ในการหาตลาด ($\bar{X}=3.75$) และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ มีคู่แข่งชันมาก ($\bar{X}=3.50$) ลูกค้ายินยอมผ้าไหมมีน้อย ($\bar{X}=3.50$) และไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=3.30$)

2.10 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้
15,001 - 20,000 บาท ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหม
เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,001 - 20,00 บาท
จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	23.50	35.30	35.30	5.90	2.76	0.90	ปานกลาง
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	-	23.50	64.70	11.80	2.12	0.60	น้อย
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	-	70.60	23.50	-	5.90	3.74	0.53	มาก
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	11.80	76.40	5.90	5.90	-	3.88	0.66	มาก
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	5.90	29.40	58.80	5.90	2.35	0.70	น้อย
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	-	-	5.90	88.20	5.90	2.78	0.325	ปานกลาง
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	11.80	5.90	82.30	-	2.29	0.69	น้อย
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ ยอมรับของตลาด	-	5.90	17.60	76.50	-	2.01	0.59	น้อย
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	-	11.80	82.30	5.90	2.06	0.43	น้อย
รวมด้านการผลิต						2.67	0.61	ปานกลาง

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งจำนวนมาก	-	17.60	29.40	53.00	-	2.65	0.79	ปานกลาง
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	11.80	11.80	76.40	-	2.35	0.70	น้อย
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	-	17.60	5.90	76.50	-	2.41	0.80	น้อย
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	-	17.60	5.90	76.50	-	2.45	0.89	น้อย
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้	-	5.90	41.20	52.90	-	2.33	0.62	น้อย
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	-	5.90	23.50	70.60	-	2.37	0.61	น้อย
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	-	29.40	41.20	29.40	-	3.10	0.91	ปานกลาง
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	-	17.60	53.00	29.40	-	2.88	0.70	ปานกลาง
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	-	17.60	35.30	47.10	-	2.71	0.77	ปานกลาง
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	-	29.40	47.10	23.50	-	3.06	0.78	ปานกลาง
11. ไม่มีทักษะในการขาย	-	11.80	58.80	29.40	-	2.82	0.64	ปานกลาง
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	-	5.90	17.60	70.60	5.90	2.24	0.66	น้อย
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	-	17.60	23.50	47.10	11.80	2.47	0.94	น้อย
14. ขาดความรู้ในการขายตลาด	-	64.70	23.50	11.80	-	3.53	0.72	มาก
รวมด้านการตลาด						2.67	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=3.88$) รองลงมาคือ เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=3.74$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=2.78$) รองลงมาคือ ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X}=2.76$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไป 3 อันดับแรก คือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=2.35$) รองลงมาคือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=2.29$) และขาดทักษะในการทอผ้าไหม ($\bar{X}=2.12$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=3.53$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี ($\bar{X}=3.10$) รองลงมาคือ ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.06$) และรูปแบบการขายไม่ดึงดูดลูกค้า ($\bar{X}=2.88$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม ($\bar{X}=2.47$) รองลงมาคือ ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย ($\bar{X}=2.45$) และตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย ($\bar{X}=2.41$)

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งชันมาก	-	-	17.60	82.40	-	2.18	0.39	น้อย
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	-	-	100.00	-	2.22	0.43	น้อย
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	-	-	11.80	88.20	-	2.45	0.33	น้อย
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	-	-	5.90	94.10	-	2.06	0.24	น้อย
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้าคนกลางได้	-	-	11.80	88.20	-	2.12	0.39	น้อย
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	-	5.90	11.80	82.30	-	2.24	0.60	น้อย
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	-	5.90	47.05	47.05	-	2.19	0.79	น้อย
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	-	-	88.20	11.80	-	2.68	0.41	ปานกลาง
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	-	-	41.20	58.80	-	2.41	0.59	น้อย
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	-	5.90	88.20	5.90	-	2.84	0.70	ปานกลาง
11. ไม่มีทักษะในการขาย	-	5.90	76.50	17.60	-	2.9	0.51	ปานกลาง
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	-	-	5.90	94.10	-	2.20	0.69	น้อย
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	-	-	17.60	82.40	-	2.18	0.71	น้อย
14. ขาดความรู้ในการขายตลาด	-	47.05	41.15	11.80	-	3.35	0.86	ปานกลาง
รวมด้านการตลาด						2.43	0.55	น้อย

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาท จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ เส้นไหม มีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=4.29$) รองลงมา คือ ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=4.18$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X}=2.65$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไป 3 อันดับแรก คือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยาก ซับซ้อน ($\bar{X}=2.24$) รองลงมา คือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=2.14$) และขาดทักษะในการทอผ้าไหม ($\bar{X}=2.12$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ขาดความรู้ในการขยายตลาด ($\bar{X}=3.35$) รองลงมาคือ ไม่มีทักษะในการขาย ($\bar{X}=2.90$) และไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=2.84$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 10 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย ($\bar{X}=2.45$) รองลงมา คือ ไม่มีความรู้ในการหาตลาด ($\bar{X}=2.41$) และไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=2.24$)

2.12 วิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขต
อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้มากกว่า
25,000 บาท ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการทอผ้าไหม
เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ตามความคิดเห็นของ กลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท จำแนกเป็น
รายด้านและรายข้อ

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
(1) ด้านการผลิต								
1. ขาดความรู้ความสามารถในการ เลี้ยงไหม	-	-	50.00	50.00	-	2.50	0.58	น้อย
2. ขาดทักษะในการทอผ้าไหม	-	-	25.00	75.00	-	2.25	0.50	น้อย
3. เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง	25.00	50.00	25.00	-	-	3.77	0.82	มาก
4. ต้นทุนในการผลิตผ้าไหมสูง	-	100	-	-	-	3.82	0.32	มาก
5. ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหม มีความยุ่งยาก ซับซ้อน	-	-	25.00	75.00	-	2.55	0.50	ปานกลาง
6. ลายที่ใช้ในการทอผ้าไหม ไม่มีความแปลกใหม่	-	-	-	50.00	50.00	1.50	0.58	น้อยที่สุด
7. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้อง	-	-	25.00	75.00	-	2.45	0.50	น้อย
8. คุณภาพของผ้าไหม ยังไม่เป็นที่ ยอมรับของตลาด	-	-	25.00	75.00	-	2.15	0.50	น้อย
9. ขาดแรงงานช่วยในการผลิต	-	-	25.00	75.00	-	2.25	0.50	น้อย
รวมด้านการผลิต						2.58	0.53	ปานกลาง

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ปัญหาการทอผ้าไหม	ร้อยละของระดับปัญหา					\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(2) ด้านการตลาด								
1. มีคู่แข่งจำนวนมาก	-	25.00	-	75.00	-	2.50	1.00	น้อย
2. ไม่ทราบความต้องการของลูกค้า	-	-	25.00	75.00	-	2.25	0.50	น้อย
3. ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย	-	25.00	-	75.00	-	2.45	0.98	น้อย
4. ลูกค้าที่นิยมผ้าไหมมีน้อย	-	25.00	-	75.00	-	2.25	0.88	น้อย
5. ไม่สามารถแข่งขันกับพ่อค้า คนกลางได้	-	-	-	100.00	-	1.95	0.64	น้อย
6. ไม่ได้รับการส่งเสริมการขายจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง	-	25.00	-	75.00	-	2.30	0.89	น้อย
7. การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี	-	25.00	75.00	-	-	3.25	0.50	ปานกลาง
8. รูปแบบการขายไม่เป็นที่ดึงดูดลูกค้า	-	-	100.00	-	-	3.13	0.99	ปานกลาง
9. ไม่มีความรู้ในการหาตลาด	-	-	50.00	50.00	-	2.52	0.58	ปานกลาง
10. ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์	-	25.00	75.00	-	-	3.25	0.50	ปานกลาง
11. ไม่มีทักษะในการขาย	-	-	75.00	25.00	-	2.75	0.50	ปานกลาง
12. ไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง	-	-	25.00	75.00	-	2.25	0.50	น้อย
13. ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม	-	25.00	-	50.00	25.00	2.45	1.26	น้อย
14. ขาดความรู้ในการขยายตลาด	-	50.00	25.00	25.00	-	3.25	0.96	ปานกลาง
รวมด้านการตลาด						2.63	0.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท จำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า

ด้านการผลิต มีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ต้นทุน ในการผลิตผ้าไหมสูง ($\bar{X}=3.82$) รองลงมาคือ เส้นไหมมีไม่เพียงพอ/ราคาสูง ($\bar{X}=3.77$) มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ขั้นตอนในการผลิตผ้าไหมมีความยุ่งยากซับซ้อน ($\bar{X}=2.55$) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไป 3 อันดับแรก คือ ขาดความรู้ความสามารถในการเลี้ยงไหม ($\bar{X}=2.50$) รองลงมาคือ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=2.45$) และขาดทักษะในการทอผ้าไหม ($\bar{X}=2.25$) ขาดแรงงานช่วยในการผลิต ($\bar{X}=2.25$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 ข้อ คือ ฝ้ายที่ใช้ในการทอผ้าไหมไม่มีความแปลกใหม่ ($\bar{X}=1.50$)

ด้านการตลาด มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรกซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ การประชาสัมพันธ์การขายไม่มี ($\bar{X}=3.25$) ไม่มีความรู้ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.25$) และไม่มีทักษะในการขาย ($\bar{X}=3.25$) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ มีคู่แข่งจำนวนมาก ($\bar{X}=2.50$) รองลงมาซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ตลาดการขายผ้าไหมมีน้อย ($\bar{X}=2.45$) ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายการผลิตผ้าไหม ($\bar{X}=2.45$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพัคฆภูมิพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม ที่มีอายุ และรายได้ แตกต่างกัน เกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า

3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพัคฆภูมิพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม ที่มีอายุแตกต่างกัน เกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการผลิต
ดังตารางที่ 19 - 22

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอ
พัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีอายุแตกต่างกัน เกี่ยวกับปัญหา
การทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการผลิต

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	7.380	4	1.845	15.771	.00*
ภายในกลุ่ม	9.827	84	.117		
รวม	17.207	88			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ
แตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพัคฆภูมิพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม ด้านการผลิต พบว่า กลุ่มแม่บ้านที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหม เพื่อการค้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการวิเคราะห์จากตารางที่ 19 ที่พบว่า โดยรวมกลุ่มแม่บ้านมีความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการผลิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ซึ่ง แสดงว่าอย่างน้อยต้องมีคู่ใดคู่หนึ่งมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ต่อโดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference) ตาม
ขั้นตอนดังตารางที่ 20 - 22

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการผลิตตามความคิดเห็นกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุแตกต่างกัน

ปัญหาการทอผ้าไหม ด้านการผลิต	\bar{X}	อายุ(ปี)				
		ต่ำกว่า 25	25 - 35	36 - 45	46 - 55	55 ปีขึ้นไป
อายุ (ปี)		3.04	3.13	2.56	2.50	2.42
ต่ำกว่า 25	3.04		.68	.03*	.01*	.01*
25 - 35	3.13			.00*	.00*	.00*
36 - 45	2.56				.56	.25
46 - 55	2.50			-		.50
55 ปีขึ้นไป	2.42					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 พบว่า

กลุ่มแม่บ้านที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการผลิตแตกต่างจากกลุ่มแม่บ้านที่มี อายุ 36 - 45ปี, 46 - 55 ปี และ 55 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มแม่บ้านอายุต่ำกว่า 25 ปี มีปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้ามากกว่ากลุ่มแม่บ้านทั้ง 3 กลุ่มที่กล่าวมา

กลุ่มอายุ 25 - 35 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการผลิตแตกต่างจากกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 36 - 45 ปี, 46 - 55 ปี และ 55 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มแม่บ้านอายุ 25 - 35 ปี มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้ามากกว่ากลุ่มแม่บ้านทั้ง 3 กลุ่มที่กล่าวมา

ส่วนกลุ่มแม่บ้านอื่นๆ ที่เหลือ มีปัญหาในการทอผ้าไหมเพื่อการค้าไม่แตกต่างกัน

3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีอายุแตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการตลาด

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอ พยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีอายุแตกต่างกัน เกี่ยวกับปัญหา การทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการตลาด

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	13.661	4	3.415	6.629	.00*
ภายในกลุ่ม	43.273	84	.515		
รวม	56.934	88			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุแตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด พบว่า กลุ่มแม่บ้านที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการวิเคราะห์จากตารางที่ 21 ที่พบว่า โดยรวมกลุ่มแม่บ้านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าอย่างน้อยก็จะมีคู่ใดคู่หนึ่งมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ต่อโดยใช้วิธี LSD (Least significant difference) ตามขั้นตอน ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการทอผ้าไหม เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด ตามความคิดเห็นกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุแตกต่างกัน

ปัญหาการทอผ้าไหม ด้านการตลาด	\bar{X}	อายุ(ปี)				
		ต่ำกว่า 25	25 - 35	36 - 45	46 - 55	55 ปีขึ้นไป
อายุ (ปี)		2.76	3.07	3.01	3.64	3.96
ต่ำกว่า 25	2.76		.49	.58	.05	.01*
25 - 35	3.07			.78	.01*	.00*
36 - 45	3.01				.00*	.00*
46 - 55	3.64					.17
55 ปีขึ้นไป	3.96					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 พบว่า

กลุ่มแม่บ้านที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด แตกต่างจากกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป โดยกลุ่มแม่บ้านอายุต่ำกว่า 25 ปี มีปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าน้อยกว่า

กลุ่มแม่บ้านที่มี อายุ 25 - 35 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด แตกต่างจากกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 46 - 55 ปี และอายุ 55 ปีขึ้นไป โดยกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 25 - 35 ปี มีปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าน้อยกว่ากลุ่มแม่บ้านทั้งสองกลุ่มที่กล่าวมา

กลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด แตกต่างจากกลุ่มแม่บ้านที่มี อายุ 46 - 55 ปี และ อายุ 55 ปีขึ้นไป โดยกลุ่มแม่บ้านที่มีอายุ 36-45 ปี มีปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าน้อยกว่ากลุ่มแม่บ้านทั้งสองกลุ่มที่กล่าวมา

ส่วนกลุ่มแม่บ้านอื่น ๆ ที่เหลือมีปัญหาในการทอผ้าไหมเพื่อการค้าไม่แตกต่างกัน

3.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีรายได้แตกต่างกัน เกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการผลิต

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอ พยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีรายได้แตกต่างกัน เกี่ยวกับปัญหา การทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการผลิต

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.951	5	.390	2.123	.07
ภายในกลุ่ม	15.256	83	.184		
รวม	17.207	88			

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้แตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการผลิต พบว่า กลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าไม่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

3.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีรายได้แตกต่างกัน เกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการตลาด

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอ พยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีรายได้แตกต่างกัน เกี่ยวกับปัญหา การทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการตลาด

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	45.825	5	9.165	68.477	.00*
ภายในกลุ่ม	11.109	83	1.34		
รวม	56.934	88			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้แตกต่างกันเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด พบว่า กลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากการวิเคราะห์จากตารางที่ 24 ที่พบว่า โดยรวมกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการตลาดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าอย่างน้อยต้องมีคู่ใดคู่หนึ่งมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ต่อโดยใช้วิธี LSD (Least significant difference) ตามขั้นตอนดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการทอผ้าไหม เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด ตามความคิดเห็นกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้แตกต่างกัน

ปัญหาการทอผ้าไหม ด้านการตลาด	\bar{X}	รายได้(บาท)					
		ต่ำกว่า 5,000	5,001 - 10,000	10,001 - 15,000	15,001 - 20,000	20,001 - 25,000	มากกว่า 25,000
รายได้(บาท)		4.09	3.99	3.48	2.67	2.43	2.63
ต่ำกว่า 5,000	4.09		.32	.00*	.00*	.00*	.00*
5,001 - 10,000	3.99			.14	.00*	.00*	.00*
10,001 - 15,000	3.48				.00*	.00*	.00*
15,001 - 20,000	2.67					.06	.82
20,001 - 25,000	2.43						.35
25,000 บาทขึ้นไป	2.63						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหม เพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด แตกต่างจากกลุ่ม แม่บ้านที่มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท, 15,001 - 20,000 บาท, 20,001 - 25,000 บาท และมากกว่า 25,000 บาท โดยกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้ามากกว่าทั้งสี่กลุ่มที่กล่าวมา

กลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อ การค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด แตกต่างจากกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท, 20,001 - 25,000 บาท และรายได้มากกว่า 25,000 บาท โดยกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้ามากกว่าทั้งสามกลุ่มที่กล่าวมา

กลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้าของกลุ่มแม่บ้านในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม ด้านการตลาด แตกต่างจากกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท, 20,001 - 25,000 บาท และรายได้มากกว่า 25,000 บาท โดยกลุ่มแม่บ้านที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีปัญหาการทอผ้าไหมเพื่อการค้ามากกว่าทั้งสามกลุ่มที่ กล่าวมา

ส่วนกลุ่มแม่บ้านอื่น ๆ ที่เหลือ มีปัญหาในการทอผ้าไหมเพื่อการค้าไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของกลุ่มแม่บ้านในการทอผ้าไหมเพื่อการค้า วิเคราะห์
จำนวนความถี่

ตารางที่ 26 จำนวนความถี่ข้อเสนอแนะการทอผ้าไหมเพื่อการค้า

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. ด้านการผลิต	
1.1 ควรส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเพิ่มขึ้น	69
1.2 ควรปรับปรุงการทอผ้าไหมด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยยิ่งขึ้น	54
1.3 ควรปรับปรุงลดสายการทอผ้าไหมให้ทันสมัย แปลกใหม่	53
1.4 หน่วยงานราชการควรส่งเสริมการเรียนรู้เทคนิคการทอผ้าไหมให้ได้มาตรฐาน	46
1.5 ควรส่งเสริมคนรุ่นใหม่ให้อุทิศอาชีพการทอผ้าไหม	37
1.6 รัฐบาลควรส่งเสริมด้านการลงทุนมากขึ้น	28
1.7 ควรมีการรวมกลุ่มในการซื้อวัตถุดิบและอุปกรณ์การทอผ้าไหมให้เพียงพอที่เข้มแข็งเพื่ออำนาจการต่อรองเรื่องการขาย	14
1.8 ควรส่งเสริมให้การทอผ้าไหมเป็นหลักสูตรการเรียนของคนรุ่นใหม่	6
1.9 หน่วยงานราชการควรจัดหาแหล่งน้ำเพิ่มการปลูกหม่อน	30
2. ด้านการตลาด	
2.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งผ้าไหมที่มีคุณภาพดีให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น	79
2.2 ควรส่งเสริมให้มีการขยายตลาดจำหน่ายผ้าไหมทั้งในและต่างประเทศมากขึ้น	50
2.3 ควรส่งเสริมและรณรงค์การใช้ผ้าไหมมากขึ้น	45
2.4 ควรรณรงค์และส่งเสริมให้มีกิจกรรมการนุ่งผ้าไหมในส่วนราชการหรือกลุ่มมวลชนมากยิ่งขึ้น	22
2.5 รัฐบาลควรส่งเสริมการขายผ้าไหมมากขึ้น	19
2.6 ควรรวมกลุ่มเพิ่มรูปแบบการขายที่หลากหลายเพื่อเพิ่มเงินทุนหมุนเวียน	11

จากตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มแม่บ้านมีข้อเสนอแนะในการทอผ้าไหมเพื่อการค้า ด้านการผลิต เรียงลำดับจากจำนวนความถี่มากไปน้อยคือ ควรส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเพิ่มขึ้น รองลงมา คือ ควรปรับปรุงการทอผ้าไหมด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยยิ่งขึ้น ควรปรับปรุงตลาดการทอผ้าไหมให้ทันสมัย แปลกใหม่ หน่วยงานราชการควรส่งเสริมการเรียนรู้เทคนิคการทอผ้าไหมให้ได้ มาตรฐาน ควรส่งเสริมคนรุ่นใหม่ให้อุทิศ การทอผ้าไหม หน่วยงานราชการควรจัดหาแหล่งน้ำ เพิ่มการปลูกหม่อน รัฐบาลควรส่งเสริม ด้านการลงทุนมากขึ้น ควรมีการรวมกลุ่มผู้ผลิตให้เป็นองค์กรที่เข้มแข็งเพื่ออำนาจการต่อรอง และควรส่งเสริมให้การทอผ้าไหมเป็นหลักสูตรการเรียนของคนรุ่นใหม่ ด้านการตลาด เรียงลำดับจากจำนวนความถี่มากไปน้อยคือ ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งผ้าไหมที่มีคุณภาพ ดีให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น รองลงมา คือ ควรส่งเสริมให้มีการขยายตลาดจำหน่ายผ้าไหมทั้งใน และต่างประเทศมากขึ้น ควรส่งเสริมและรณรงค์การใช้ผ้าไหมมากขึ้น ควรรณรงค์และ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการนุ่งผ้าไหมในส่วนราชการหรือกลุ่มมวลชนมากยิ่งขึ้น รัฐบาลควร ส่งเสริมการขายผ้าไหมมากขึ้น และควรรวมกลุ่มเพิ่มรูปแบบการขายที่หลากหลายเพื่อเพิ่ม เงินทุนหมุนเวียน และด้านการบริหารจัดการ เรียงลำดับจากจำนวนความถี่มากไปน้อยคือ ควรมีการรวมกลุ่มให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วม